

Žena ledová

Luboš Pospíšil

Ospalý a zamračený nebe sní
o světě pod vodou,
moře ví, že nevzletí,
ryby ve větvích, sněží pod hladinou

Mrholí, vítr kopce oholí
a země bez listí,
zmrzlinář to zabalí,
tělo vyčistí horkou medovinou

Snadná a záhadná,
temná a průhledná,
mělká a bezedná,
přes den unavená v noci sténá

Věrná a skutečná,
první a konečná,
dávná a zítřejší,
žena ledová a nejmocnější

Ona ví, že duše jsou už stonavý
a stejně nesleví,
nad ránem se probudí,
díru do ledu zasklí zas jen ledem

Poleví a to se ve vsi dole ví
za dvacet osm dní,
sněženky pod posedem,
stoly z garáží, nebe natře medem

Snadná a záhadná,
temná a průhledná,
mělká a bezedná,
přes den unavená v noci sténá

Věrná a skutečná,
první a konečná,
dávná a zítřejší,
žena ledová a nejmocnější